

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 563. Ioannis Pap. Annus 4. Ivstiniani Imp. Annus 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

diciarium dicunt. Astronomia,uenta hominum prae-
gantie. Ad postrem autem libellum addidit de Pa-
chali copio, quem hoc ab eo anno esse cincubatum,
ex annorum numero post Basili Confalatum designato
(ut dictum est) his manifeste apparet: an autem post haec
aliquid scripsit, nobis ignotum; quantumque vitam
duxerit, pariter incomprehensum propter centenarium ex
hac vita migrauit, ex dictis postumus opinat.

XXXIII.
a Caffio, in
pref. Var.
RALLIQUE
CASSIO-
DORY ELV.
CUBRATI-
ONES.

Quod autem ad reliquias impetrare non numerabat
Catholici lucubrationes pertinet: ante duodecim libri
Variarum ipse de se restituta, dixisse panegyricos
Regibus atq; Reginis; in super Ecclesiasticam historiam
ex Socrate, Sozomeno atque Theodozio tripartitam
contextile, sicut etiam auditoribus (ut ipse affirmat) ab Epi-
phanio in Latium versis. Ad id de Schenobiblio &
tropis libris duos, quos ante libros de Orthographia
positis habet. Sic igitur qui vi getiorem atatem in optimis
regni gubernatione vellet honore recipere con-
sumpsit, ne in decreta sensu et labore ad res diuinis
concessos vel minimum intermitens, in suo monas-
terio tanquam sancto fini quievit, ad monasterii curan-
dibus prefatis Abbatibus viii fundatis, Chalce-
donio sella certaque Geronto, quorum alter Venerabilis
canobis canobis, Castellenibus alter prescelibidem iun-
ctis anchorevis. At de Caffio soro latet.

I E S V C H R I S T I

Annus 563.

IOANNIS PAP. IUSTINIANI IMP.
Annus 4. Annus 37.

L.
IUSTINIA.
IMPER.
LAPSUS.

IV.
VNDER I.
STINTIA.
NORVINA.

III.
HARE 1.
C. INTER
SE CON-
TRARI.

dicariam dicunt. Astronomia,uenta hominum prae-
gantie. Ad postrem autem libellum addidit de Pa-
chali copio, quem hoc ab eo anno esse cincubatum,
ex annorum numero post Basili Confalatum designato
(ut dictum est) his manifeste apparet: an autem post haec
aliquid scripsit, nobis ignotum; quantumque vitam
duxerit, pariter incomprehensum propter centenarium ex
hac vita migrauit, ex dictis postumus opinat.

Quod autem ad reliquias impetrare non numerabat
Catholici lucubrationes pertinet: ante duodecim libri
Variarum ipse de se restituta, dixisse panegyricos
Regibus atq; Reginis; in super Ecclesiasticam historiam
ex Socrate, Sozomeno atque Theodozio tripartitam
contextile, sicut etiam auditoribus (ut ipse affirmat) ab Epi-
phanio in Latium versis. Ad id de Schenobiblio &
tropis libris duos, quos ante libros de Orthographia
positis habet. Sic igitur qui vi getiorem atatem in optimis
regni gubernatione vellet honore recipere con-
sumpsit, ne in decreta sensu et labore ad res diuinis
concessos vel minimum intermitens, in suo monas-
terio tanquam sancto fini quievit, ad monasterii curan-
dibus prefatis Abbatibus viii fundatis, Chalce-
donio sella certaque Geronto, quorum alter Venerabilis
canobis canobis, Castellenibus alter prescelibidem iun-
ctis anchorevis. At de Caffio soro latet.

loco ex Liberato & diacono & Eusebio Scholastico &
ambobus suorum temporum rerum scriptorib; dictum
est. Tertius vero Constantius, pugia usque sententiam Aph-
thardocistarum, ex quo factum est, ut pullo Theodosio
heretico Eusebiano Episcopo Alexandino Corrupti-
colarum factore, in locum eius subrogatus fuerit. Gai-
nus postissimus defensor incorruptibilis, a quo eius
sententia & charae dicti fuerit Gaiantus. Hic enim sic
incorruptibilem & passionem experientem penitus Christi
carnem dicebant, ut tamen si voluerit, tandem sub-
iecte passionibus valuerit.

At contra omnia profiterentur Ecclesia Catholica
ita assumptam a Deo carnem passionibus abique pre-
caro factam vel biecat, ut tamen si voluerit, vel quando
voluerit, ab eisdem se liberum redere potuisse: quam-
obrem quierant in carne Christi insinuati naturaliter ex-
istas, non passiones, sed propensiones Theologi Or-
thodoxi non inveniuntur, nempe ut cum vellet ipsi, in
tunc infurgetur; & si nollet, nequam ipsi dominatur.
Ex priore autem sententia illud deducatur ab
dictum, ut una tantum esset in Christo voluntatis expi-
eriori autem recte illa Catholicorum assertio, ut hec
predicantur in Christo natura: ita pars & duas voluntates
affirmarentur. Quomo dicitur factum est, ut ex illa
priori sententia exorta fuerit Monothelitarum heres, qui
dicit molinumque Ecclesiam Catholicam perturba-
uit, ut suo loco dictaruntur. Porro ex magis culpanda
facto horum hereticorum de incorruptibilitate sententia,
quo eam lete posse in Hilario esse damnata non
a recentibus tantum, sed & a Claudiano & Mamero
Episcopo Viennensi, licet in meliorem sententiam. Hilaris
dicta recentiores & accepit, exculpetque idem Claudius
viam suam factum.

Contra vero sententia dicentem Verbum corpus
sufficebit passionis, subditum, in eo a Catholicis dilec-
tabit, quod id illi necessitate incombuisse trahent, & ter-
ram innotescit, illi inferire coguntur: unde & in illam
decretum propositum hereticum, quo ab ignorantia di-
cti sunt Agnocti, videntur qui dicentes necesse penitus
Christum indecni ministrum tempus; quod scilicet ignoran-
tia passionis ipsi nota erit, & quod nescire fuit natura,
eadem no[n] minime potest fieri. Sic igitur ab uno eodem
Eusebiano heresis latito fonte turbidos hos vi-
deas rios Corruptibilium & Incorruptibilium hereti-
cum manasse turbans; ex illo Agnoditum, ex illo an-
tiquum Monothelitarum esse heres propatras: Cum
ex contra Catholicis Ecclesia canobos hucus Aegypti heus
descimus, hucus aquam (ut monachus Sapiens) des-
census, eandem in plateas deriuimus, sic aliter & tan-
que dicit Christi corpus subditum suffit passionibus, ut non
omni volet illa eundem appetere possent. unde & o-
mnis Propheta g. Ol. 1. atque g. suis ipse velut. & sic in eodem
duas nouit & docet ut sint, ut tamen que esset fe-
cundum hanc humanam natum erat, & que secundum dictum
in omnibus & semper subditum esse nosset.

Iustinianus igitur ubi femele signumbus edicta
scendi fibi recognoscit anachoritatem, ad hanc modi
dimicantes quæstiones hanc mox malorum Orthodoxorum
imperatorum confundens fibi portauit Apollonius
Iudaeus (sic ut ante saepe ipsum fecit illi vidimus) ne
que coacto aliquo prouinciali latere Cœcilio, quid sen-
tendit esse, explorare Patrum sententias: sed quid
ab aliis a Catholicis Ecclesia credentibus, atque pre-
candum fore a omnibus Orthodoxorum super omnes Episcopos electus fibi Thronum, non fecus ac Antichristi
in templo Dei erga eum fibi cathedram, & ex collens
le lupa id omne, quod coleret, de stabilitate perfrida leges
lacerlegas lancas, atque de hierarchi conferbit editavit
plane lingubre illi. Hieremus hunc fuit unius Ordo
doris et uno corde duclis suspiris ex clamandum: Offi-
cipe reatu, & porta tua desolamur, ob tam grande peccatum
Imperatori, cum relinquent venam aquatum vi-
tuum, efficit fibi cifferas dilatatas.

Videt plane tunc fuit in Ecclesia contra Ecclesiam

monstrans.

mostrum illud triceps, quod a deo odio dignum & execrabile Ecclesiasticis a monte, ubi ait: Tres fratres diligunt animas, & aggressus salde anima istorum passim edidit. Deinde munda, & seum saturni & iugos facta, & aenea apparatu Iustinianus qualiter fabule habegit fulle rite corporem. Genovem, cum in se tria haec ad te reglanda communis: dum videlicet cum pauper est, immo pauperimus, expers penitus laterarum, cui nec aliud granum (v. sicut) ipsa elemena suppetent, nihil omnino vobis omnium videt o doctrinam Episcoporum, & perinde quid debet esse vobis Ecclesia, cui non vobis, sed de christiano fiam prescribere & qui quis contradicere audierit, hoc prohibetur potesta, ex quo & dues ille mentes apparuit, de quo illi ad eum Sapientis locutus est: Tunc tamen, & viri non illum rite ad menses gerendum. Sed & cum resipit confitit leoniam, plane lenes cognitis fratres & inde laus quam contra subdit. Ecclesiasticis & Quem pacificum canantur, & presbyteris apud eam, & quoniam que in ea videntur sapientia, & gloria, & misericordia & consilium! Contra, etiam multa peccata, & punita deram mea. Dei Sic punit incaute miscetum lapidatum iure, cum exenti, licet desipuerit in inventore, ut per se in iure tunc inveniret.

Veniam protulit, hac profligatique exortatione purgandum enim eius in hec si laius tam Grac, quam Luminarios omnes sine telis, omnisque pariter fidem de effenter, vnu tamquam Nicohorus, scilicet ab eo admittit his verbis attenuat: Hoc ista est apostolice ardoratus veritate, quamvis ti mortalis sunt corrupti, non alium ex te laetus & magnificus gloriantur, sed & tu ex parte tua mundus mortaliter existimat, & ex saeculo isto ordine, atque id enim ipse imperator sustinetur.

& plurimum optimo, quod in aliis dogmatis, & veram religionem & christianitatem, reditum quod handus aquila cibos de Christo propter summissum ipsum erga illum amorem & dilectionem, andate confitebitis, & tempore ut carnem cotugnibus palliis obnoiam idem suscepit. dicitur. Principe enim iste tanto in Christianum picturam, atque sagittam, & portavit illi in mero se postulauit mandatissimum, quanto aliud exiit, quanto tamen Imperator obtinuerat maxima in illo Confluentio, sive excepto. Ita quod propter puritatem in Christi an vere, illius gratia, multa erat ridens, & libens, namque Paphos ante Christianos celebraverat ipsius, & hec quidem Nicophorus: verum & ipsius pars (venia tunc dictum obiecta) fatua sit, dicendum, quod punit exilio in Christo amore posse aliquem & idem Chilium, & quod Ecclesiam heretices pro aliquo chaita etiam cum aga perperam, & queri qua sua nec nobis crucifiles, & quoniam ut Apollonius, & deplo dicit, & letitiam illi proibiles, quod Zelum huius, sed nra, eum dominus suauit.

Quodque temel lobbile in interpretabilitate sententiam ne ebrem facias elvet mente moras quid de ea iudicanda vellet vi reuersa Catholica sentire Ecclesia, & quod ne legi o dictam de qua sita Enagrius: Iustinius dicitur frater, qui a servis seruus Domini non sufficiens obnoxium venire iuri, nequa affectuum illarum quae nauta altera insita sunt, insperata invenit & problemosum particeps esse, & Dominus edidit modo autem eum comedisse, quod ppter iustitiam condit, & corporis sanctissimum milium conseruans, nos & rocam ne relixerit acutum, quia in matrice facta est, & ex voluntate naturaliter affectum accepit, immo ne per jurisdictionem qualem, haec ex eius cor scripto editio hominum est complexus Enagrius. Sed quomodo ad id congelare nra in facie docet, & quomodo refutat Orthodoxi, mox subdit: Quibus opinioribus et sacerdotis & reliquo que sentire vult, compellere insitum, at omnisi analisti ipsius opus in die sententiam expellere respondet primum illi unum annum repuleret. Magni tunc no[m]i[n]is in eis quones Orthodoxos Antitudes Anastasius similis ex eterno Sicut morte peritum est ob eminentem virtus sanctitatem, tum etiam ob extiam viri doctrinam & bioge in Oriente spectatam, de quo idem Enagrius ita meo nobilitate.

Anastasius vir quidem erat cum in sacrum litterarum cognitione capime distinxit tam in moribus & iusta ratione adeo exqui simus, ut etiam verum lexicularum magnam etiam haberet, inquit illi nec a consiliis & stabili animi sui proposito decedere vellit, sedum a tribus maximis manuarii & pondere, & quo epum Deum vulnerant attingat.

X.
QUALIS &
NASTA-
SIVS ANTI-
OCHI.

Quoniam ita summi temperauit ingenism, ut negre proper lenitatem animi atq[ue] comitatem nimis facile hu rebus, quem in rationi conscientes erant oderit, neque proper severitatem & inclemenciam agere, quare illa ratio postulat, ut affinitas acroba foris audiendo cum patet, aut, & vi seruorum proficiunt, ita in questionibus dissonante centu, & prissi ax, redit astern mepris & nulli in momentis octo loquuntur, lingua vero sic friso subbit, ut & sermonem ratione mod' aere, & silentium loquela prestatibilis efficeret. Nam tanquam inris, mutu' imam cognoscere nemus machinatur, & nra aggrediuntur: illud sollicit complidem ambo, se, si inflam emittit, nra labore iustitiam etiam occupatim, recte subdolozata redactum veluti in scribentem, & ones Christi denique captiuas ab Ecclesia abducent. Allenus est petitioni Episcoporum Orthodoxorum Iustinianus Imperator, si etiam forte dat s[ed] eundem Anastasiu[m] ipsi literis eum mox in eandem quam ipse post bat sententiam perducere, sicut credens cumdem Anastasiu[m] id genitelle Episcopum, qui Imperatoris gratiam quibuslibet dogmatis ante fecerit, sed quam deceptius sit Imperator Enagrius ita subdit:

Vixit Anastasius circa quadam animi celestis clausis (qua supra formam piram confititur) ut loquitur nra per lutes, & suis libere & aperte con radicibus, sum perficie acmodum, immo deferte stenches, Apostolis & sanctis Paireis confessis, atque adeo tradidit corpus Domini intermissione obnoxium esse, & afflictum, quae sunt natura in anima impressa, queque prebentur, & particeps. Eadem modo etiam monachis Matoru & Matoru in Syria de hoc reficiantib[us], extenti, resonantib[us] omni: & affirmant metes ad certam etiam undam preparant. In eis etiam, lexitur quotidie illam Pauli vnde electione sententiam: Si quis evanescere vult in prater id, quod accepit, etiam si angelus de celo sit anathema esto. Quibus omnes, p[ro]cepto accepto, assensu, simile studium erga iudei defensionem declarant.

Euag. edd.
U.A. cap. 59.
XL.
ANASTA-
SIVS ET
CNA TIM
PERA-
TOKI.

XII.
IVSTINI-
AN. PERSE
CUTIO-
NE MINISTRI
TVIT.

Iustinianus autem cum litteris Anastasiij perlegisset, intellectus est que violentia sibi agendum fore, si velie turres eiusmodi expugnare, ne euaniat, etet, quod scripsisset edictum sexilium omnibus Episcopis contra discordantes communari. Cum itaque & ipse Anastasius esset eadem ex causa subiit us exilium, ante proficationem fuisse armando, & putatus ad pr[ae]sum, data ad eos epitola, de qua subdit his verbis Enagrius: Idem vero Anastasius, cum accipit[us] fuisse iustitiam velle ipsum in exilium mittere, scriptis ad an[t]ecedentes orationem quae, rum an mos in fide confirmaret, quae etiam ob sermonem eligantur, tam ob celeb[rit]atem sententiarum, tam ob testimoniorum estatis litterarum petiverunt, & quoniam tam demque ob iustitiam, que tam commode in ea narrari est, optimo i[n] se fane per magni facienda est, hucunque Enagrius. At egregium tantu[m] opus haec tenus acce[re] doleamus. Quid autem post haec auctus sententes Episcopos Iustinianos molitus sit, d[icit] etiam Iunius anno sequent.

At Deistantum Imperator lapsum aliquo non pretermisit statim ad monere flagello: siquidem ipsa Constantinopolitana civitas hoc ipso anno co[m]magnum: eodem que incendio conflagasse per cepitato domum hospitale Samonis & complura alia aedificia ac monasteria & Ecclesiis, auctor est Cedrenus: qui in eadem civitate a trig[inta] uno quarto Imperatoris anno v[er]a ad triginta quinimum diut[er]is in locis eamdem vi b[ea]tissimo incendio palam affirmat, magno ciuiu damno. Sed nec et incendio purgar a locis, cunctis puta manu, pollera vbi que ab haereticis atque aliis sceleratis hominibus pacem publicam perturbabantibus.

Sed quid accidit? Nam Imperator in Oriente a Catholica fide deficiens inficitur Orthodoxos (o mirabile divinitate providentie signum!) in Occidente, qui erat haereticus ad fidem conuersus Princeps, oligit Catholi-

XIII.
INCEN-
DIV MCOR
STANTI-
NIS.

XIV.
CONCILI-
VM BRA-
CHARIN-
S.

cos Episcopos, per quos concilium celebrat, quo dis-
cumentum heretis cum hereticis. Hoc enim ipso anno,
qui tertius Theodosii Successorum Regis numeratio,
idem Princeps celebravit curauit Concilium Brachae-
ne in toto Gallicie metropolitanae ciuitate. Porro in editis
ibi canonibus, loco Theodosii, Arianum posuisse est,
quicquid filii sunt. Prostutus autem Synodo Luciferius Bra-
chaeensis Episcopus, qui successus Prostutorum, praesul
autem Martinianus. Erit plus Synodi ciuitatis exordium:
*Anno tertio Arianum regu, Kalend. May, cum Galliae pro-
vincie Episcopi, &c.*

* Theodo-
domini.
XV.
ARBITRI
ROMAN
PONTIF
CUNCTA
DEFINI
TA.

In hoc autem Concilio primum omnium ex prescri-
pto Apolitico sedis dannata est heresis Priscillianita-
rum & aliorum hereticorum errorum capitulus decen-
septem. Sed si fecerit fides sed etiam fons eius ex Apolitico sedis
instructio, ita pariter ex eodem scriptis datus ad
Prostutorum Episcopum Luciferi praedecessorem, que
spectare ad Ecclesiastis causa de plena virginitate doctri-
regalis fuit infinitus. De histeris autem a Romano Pon-
tifice ad Prostutorum antea datis ibi testari fuit. Pa-
tiet: *Si quis effidit magnum vel parvum, qua veritas videtur:*
ad Namurum fecit dictum eis formulans, praefixa rationabili ex-
planatio, respondebat: *principia cum & de certis quicquidam canitu-
mistracionem apud nos iudeo Apollonius habeamus, qua ad inter-
rogationis facta quandoque reverenda in more praedecessori sui
Prostutori prudentia ab ipsa beatissima Petri accepta salutis
lecta est. Ipsi fabi Episcopi Romanii Pontificis, quam le-
oines le qui potestis sunt. In ipsius prece etiam ferae cibis,
& inter alia ea de Milla 2.*

XVI.

Item placuit, ut eodem ordine Milla celebrarentur ab omni-
bus, quo Prostutorum quandoque locis metropolitanis Ecclesia-
Episcoporum ab ipsa apostolica fide autoritate accepit signum
quidem mortis, matronis viva semper ille virgo in
Ecclesia Catholica, qui b. exordio ipsius incipiens, sed
ad posteros propaga us semper est, nempe ut ad Apo-
stolicam sedem, ipsam Romanam Ecclesiam veniant
miles longe latere per Orbem vnde sum, sita Ecclesie,
et ab eadem tunc deinde, tum de his, quae ad sacra-
ritus, necnon ad Ecclesiasiticam dicit plenam pertinente-
runtur.

XVII.

b. Eodam
Cone. c. 32.
HISPANI-
CA RICLE
S. & LAV-

c. Eodam
Cone. c. 32.

Quod insuper ab omni heretico fuijdone Dei ministri
procul absent, audi, quid fuerit ab iidem sanctis
Patribus fabiis istud institutum situm placuit, ut quan-
que in illo cito carnium non reatur, pro amputanda superflua
Priscilliana heres, veluti etiam cum archib. tamen pra-
gustare cogatur. Quod si contempnerit, secundum quod de
talius sancti Patris antiquis statuerat, necesse est pro sua
fidei heretico haec haec excommunicates ab ecclesia omnime
renunciari. Hoc plane tibi laicus vindicavit tempore Ecclesie
Catholica Hispania, ut non ab erronibus tantum,
sed & ab aliquibus eis voluerit suos immunes. Quo
factum est, ut & hoc ipso nostro feculento, cum longe latere
que fabius hereticorum Orbis inflammaretur, ipsa il-
la perfidie, accutum bus unum a ceteritate Delministis,
si vel tenetum sibi cionis scitulum, vel si non i-
gredi, sumum. Item videri in Laurentis legi indicium,
ipsi principi Catholico Rege super omnes in opere na-
tum incumbere.

XVIII.

c. Eodam
Cone. c. 32.

c. Eodam
Cone. c. 32.

Sequuntur ex facie hie legibus, velim obfermer,
hac tempi pteferuale veteris sum, ne in Ecclesiis cor-
pora defunctorum sepe teneantur: fandorum tantummo-
dum martyrum vel confessorum episcoporum Ecclesia tunc
temporis feruatur. Hinc plus bus S. Gregorius Papa
Episcopii admonet, sum mox et caendum esse, ne in as-
qua dedicanda foret Ecclesia, aliquod corpus hominis
cuiclibet, licet Christiani, humum esse. Quando
autem, quaque ratione fuerit deinde concilium, ve in
tra Ecclesiis. Fidei est leperulentur, suo loco destatu-
mus. Statutus igitur casibus quadrangula, quae
in conuolutis, Episcopi celo numero
sub criptis.

IES V CHRISTI

Annus 564.

JOHANNIS PAP. IUSTINIANI IMP.
Annus 5. Annus 38.

Q uod sequitur annos Christi quingentesimos sexa-
gesimus quartus, idem vltimas est Iustiniani Imper-
atoris, atque postremus, qui post Confutatum Babii
numeretur vigesimasterius. In diectionis duodecim
Quo ipse Iustinianus Imperator, vbi elboratus a fe-
dictum contemnit ab Orthodoxis & pro nihil dicit per-
cepit, ita exstans magna aduersus Catholicos Epis-
copos persecutionem commovit: quos enim habuit
confutatores ad implorantes flagitiam, eisdem inuenit
infibigentes, aduersi resistentes Antiochenos. Non enim
sibi (ut alias fecerat) vltimis est adeo causa cogi debere
Concilium cum ficeret non Antiochenum castum, sed
& Confutatores non patrum Patriarcham, atque alias pri-
marum Ecclesiastum Episcopos forte totis virtibus impie-
tatem oppugnatores, nec villo modo paditos, ut eas
modi piarum dogmata decreta Synodalibus probarentur,
quod tanquam isolatum nullatenus, sed sola Imperatoris
uctoribus & reuelatura era in Dei templo.

Neque etiam (quod ante sepe fecerat, cum aliquo
obortetur Ecclesiastica contraconvenire) vultus de re can-
ta confutatores Apostolicam sedem, quem aduersus libi-
bo haud dubi a signis intelligebat: quin portus ipsi
celandum esse putante sic illecer, si resilevit, more con-
foeo, eidem inconvenit tentari. Pontificis auctoritas
relinquit, cohibuit ergo, quod iam aggregatus factus
est, & cipit illerumque ad Episcopum clerus, populi, queque
Constantino, ostantur & alos, omnes horians ador-
fus ex ergenti in huc sum ad mortem vltig certare: ful-
sifugati patres conatuca et ea de causa Episcopos, ac
celebrati Concilium haec, in quam, emissa vltimata
Imperator, noluit de ficeri ex more certiorem reddere
Romanum Pontificem.

Quodig tunc omnis, qui male agit, odie lucem, ne eius
pirata opera arguitur, & cuncta vultus Imperatoris sum
mo silentio, nolens enim eiusmodi Pontificis to-
tius ipsius pontificatus scripta, ac reliqua monumenta.
Quicquid sit illud quod demit, ut ab aliisque Episcoporum
aliosq; Imperatorum haec enim cum prebasile, tandem
quod scripto edicto firmata, & in Episcopos per conti-
nuum haud medocrem commovit: cuius primus pal-
pus est impium, qui proxime aderat ei & contra dictis
Enychos Constantinopolitanis Episcopos, cuiclibet
gellis eum Imperatore Enychohus eius vice auctor leti-
patis maledicimus antem cum de cedens us verbis suis,
equibus elmoi & narrationem influitus, ab exercitu la-
temporis rectum gallari in letis tot;

Sicut ergo omnis, inquit, qui per Imperatorum Iustiniani
dictum dogmatum fidam meminimus, quod modicu in eis pati-
mus curam invenire, ut omnes heretici ratione via can-
tis ipsi hereticis in sollicitate & auertente: quod quid est in ar-
gumento & demonstratione ratione testimonia & reperiorum. Ha-
nusque quo audire & magis, aperte excedit, si de cedens
& permissu amopimentum illa fidei specie religione prolate, que
Domina nobis tenui Chrifti corpora ex ipso dissimilat communibus
incorruptam offerat: quae quidam etiam ex eis & pater-
fici: rotum p. Orbem perdidit, nescioq; planas et antea
tenui resiget, sed quos haec maledicimus non adhuc iusta-
sanctorum apologetum Prophetas ergo doctrinam istam ma-
& disci-